

ността на Слънцето и движенията на Земята, и *ученитъ богослови* постановили следнитъ две положения:

1. Да се счита Слънцето за центъръ на вселената и стоящо неподвижно, е мнение глупаво, философски лъжливо и крайно еретическо, при това то е явно противоречие на св. писание;

2. Да се счита Земята не центъръ на вселената и не неподвижна, е мнение глупаво, философски лъжливо и отъ гледна точка на богословието сжщо противно на духа на вѣрата.

Но тъй като намъ е било угодно да постъпимъ съ тебе по-снисходително, то въ св. конгрегация, събрана на 25 февруарий 1616 г. бѣ решено, щото високопросвещенний кардиналъ Беллямино да ти внуши, изцѣло да се откажешъ отъ горепосоченитъ лъжеучения; това сжщото ти е било повторено и чрезъ комисаря на св. сждилище, въ присѣтствието на нотариални свидетели, подъ страхъ на строгъ затворъ — да не говоришъ и не пишешъ нищо за въ полза на осждената Коперникова система; затова ти си билъ освободенъ.

Отъ съображение, обаче, щото окончателно да се изкорени толкова погубната ересь, за да не би тя да проникне въ католическата църква и ѝ нанесе чувствителенъ ущърбъ, издаденъ билъ отъ св. конгрегация индексъ-декретъ, който запрещавалъ всѣ какви книги, въ които да се разглеждатъ такъвъ родъ учения, лъжливи и противни на божественото писание.

По-късно, въ 1632 година, обаче, се появила книга, издадена въ Флоренция, заглавието на която доказва, че ти си нейния авторъ. Тази книга носи заглавието „*Dialoge di Galileo Galilee delle due massimi sistemi del mondo Tolemaico e Copernicano*“. Отъ тази напечатана книга св. конгрегация узнала, че лъжливото учение за движенията на Земята отъ денъ на денъ все повече се закрепва; горепосочената книга при внимателното ѝ разглеждане, издава, че ти явно си престъпилъ направеното ти внушение и си продължавалъ да защищавашъ мнения, вече проклети и осждени отъ св. църква. Въ каза-